

la contra | DANI CHICANO

Diuenge de Rams i fires

Llagostera es va lliurar ahir als gladiadors, i Besalú, a la bellesa de la forja

Vient el programa de la tercera edició del Mercat Romà de Llagostera, que es va celebrar ahir, els manaies devien acabar fins als coturns de desfilars amunt i avall pels costeruts carrers del poble. Al matí, a muntar el camp, concentració i desfilada. Al vespre, desfilada de torxes i manaies, i tornada al campament. Entremig, lluites i exhibició de gladiadors, danses del ventre –això no era oriental?–, cercavila musical, taller infantil, passejades en ponis i un munt de paradetes de tota mena: alimentàries, de quincalla diversa, de joies, de joguines o de sabons. Tornant al tema dels manaies... també hauríem de dir les manaies, perquè n'hi havia tres, que mantenien el posat marcial com la resta del destacament, més aviat migrat, però molt relluent. No em consta que per aquest motiu hi hagués al pacífic poble del Gironès cap revolta de l'estil de l'Alarde d'Hondarribia, en què deixen com un drap brut les dones que volen desfilars com a soldats i no com a cantineres. Però això són figures d'un altre paner. Des que les àrees de Promoció dels pobles van descobrir ja fa uns anys que una bona fira és ben rendible –menció especial per a Terra de Trobadors, de Castelló d'Empúries–, aquesta mena d'activitats s'ha estès amb més força que rigor històric, i en el rànquing de modalitats l'època romana i la medieval són les capdavanteres. Jo, que en sóc, d'aficionat a recórrer-les –i víctima, per cert, en ocasions, d'una certa immoderació en els preus dels productes–, ja he detectat que els comerciants, independentment de l'època, han estat prou hàbils per triar un vestuari neutre, i duen sempre el mateix, emparant-se en el fet que en l'imaginari col·lectiu el que construeix l'estètica de les èpoques és el cinema, el qual, en aquest aspecte, va ser molt poc curós en èpoques anteriors, fins que va arribar Mel Gibson i la seva *Passió* –la de Crist i la dels espectadors– en arameu. Per tant, un fuet que a Llagostera és romà, d'aquí a quatre dies serà coetani de la santa inquisició a Castelló d'Empúries, Castell d'Aro la Llagosta, posem per cas. I és que és increïble la facilitat amb què els

A l'esquerra, l'obra *Vestit*, de la fira de forjadors de Besalú. A la dreta, a dalt, la lluita de gladiadors i, a sota, una vista del mercat romà de Llagostera. / D.C. / J. RIBOT / CLICK ART FOTO

embotits viatgen en el temps! Això sí, són igual de saborosos en una època que en l'altra, i és deliciós retrobar, fira rere fira, els embotits de Can Gaburra, de la Pinya; l'olivada negra de can Walmer de Palamós, el pa i les coques de vidre de Perafita del Forn Franquesa, o el formatge de cabra de Corçà, tots uns clàssics. Mentre es degustava una d'aquestes delicadeses, a Llagostera també es va tenir l'oportunitat d'assistir a una lluita de gladiadors. Un traci pelut, amb l'original nom d'Espartac, va atonyinar un esclau, també pelut, el qual, al seu torn, va atonyinar el dèspota *lanista*, absolutament calb i que va fer les delícies del poble, que, curiosament, s'havia posat del costat del feble. Toca marxar.

Diuenge de Rams es va presentar intencionalment. La següent parada: Besalú. Dissabte, el perruquer, empresari i artista Lluís Llongueras, hi va inaugurar la setzena Fira de Forjadors i Artistes del Ferro, organitzada per l'Associació Acunç, a Can

Llaudés, amb Pere Soler de cap visible. L'exposició –visites fins al 5 d'abril–, acompanyada d'exhibicions de treballs de forja, aplega una vuitantena d'obres i treballs, alguns dels quals són realment interessants i, sense entendre-hi gens de forja, ben bonics, afirmació absolutament subjectiva. Això sí, dono fe que, de feina, algunes de les peces exposades n'havien hagut de donar. Hi ha objectes útils i que fan bonic. N'hi ha que només són útils, i n'hi ha que només fan bonic. També n'hi ha que no compleixen cap de les dues condicions. D'enginyosos, com la peça *El repòs de l'ofici*, de Jordi Illamola, una gegantina clau anglesa que a més és un banc; d'útils i originals, com el *Bastoner*, figura d'un drac, de Josep Vilardebó, i d'enormement bells, com el *Vestit*, de Fernando de Blasi. Paga la pena de visitar-la. De fet, sempre paga la pena de visitar Besalú.

@ Més imatges de les fires de Llagostera i Besalú, a www.elpunt.cat

la columna | NARCÍS-JORDI ARAGÓ

Carta de Stevenson

Al pare Damià de Veuster (1840-1889), missioner belga que va conèixer i morir amb els leprosos de Hawaii, el Vaticà l'ha proclamat sant. El director espanyol Luis Lucia en va fer una pessima biografia a la pel·lícula *Molokai* (1959), però el nou sant va tenir valedors més il·lustres: l'anglès Graham Greene i l'escocès Robert Louis Stevenson. Greene parla d'ell a la novel·la *Un cas acabat*, ambientada en una leproseria del Congo, i encara més a l'assaig *Les paradoxes del cristianisme*; és allà on explica la polèmica pública que va protagonitzar Stevenson, famós autor de *L'illa del tresor*.

El cas és que, quan el pare Damià ja havia rebut tota mena d'honors pòstums, un tal Hyde, pastor protestant de Honolulu, va afirmar en una revista de Sidney que el missioner era groller, brut, tossut i sectari, que «no era un home pur en les seves relacions amb les dones» i que la lepra que va contraure era deguda als seus vicis i negligències. Stevenson, que no era pas catòlic però havia visitat Molokai, va replicar al pastor en un diari australià amb una carta cantelluda: «Goso suposar (Déu em perdoni) que la seva història és certa; que Damià va vacil·lar i ensopegar en l'estret sender del deure i que enmig de l'horror del seu aïllament, excitat potser per la febre maligna, va ser infidel als seus vots de sacerdot.» Com que els pnegiristes del missioner l'havien desnaturalitzat i el presentaven com una icona arcàngelica, Stevenson hi afegia: «A vostè el món potser haurà d'agrair-li una cosa: haver substituït una figura de cera irreal pel retrat versemblant d'un home. I qui sap si el món es recordarà de vostè el dia en què, gràcies a haver estat realment un home, Damià de Veuster serà proclamat sant.»

No sabem si ara, 120 anys després, algú ha recordat l'article del pastor Hyde, però sí que s'ha fet palès que Stevenson va encertar la part principal del seu diagnòstic. I va deixar escrit de passada, segons Greene, «un dels seus textos literaris més bells».

PUBLICITAT

FORT PER NATURALSA ECODAILY

FINS AL 31 DE MARÇ DEL 2010

Aire condicionat i garantia 3 anys o 300.000 km INCLÒS EN EL PREU EN TOTS ELS MODELS 35513

IVECO

Auto Remolcs Girona SA

Av. de França, 197-205 - Tel. 972 17 15 76 - Fax 972 17 14 02
17840 Sarrià de Ter (Girona) - www.autoremolcs-girona.com

PUBLICITAT

promoció **Stein**

expositor 90 x 200 cm lona + suport 95€+IVA

impressió digital

Stein

Carrer Llorà, 4 - Pol. Domeny - 972 222 002 - GIRONA

PUBLICITAT

totalment renovat

www.calrei.com

el nostre catàleg a internet

cal rei

109004/990235L

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI

Promoció Especial!

ORMETAL

972 47 61 27

www.ormetal.es